



Open House or Members Night?

Whom To Invite to the Seder

Rabbi Ethan Tucker – tucker@hadar.org

Jerome L. Stern Pre-Pesah Lecture

I. The Pesah Sacrifice

A. Open Only to Insiders

שמות יב

⁴³וַיֹּאמֶר יְקֹנָן אֶל־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן זֹאת חֻקַּת הַפֶּסַח כָּל־בֶּן־נָכָר לֹא־יֹאכֹל בּוֹ: ...
⁴⁸וְכִי־יִגְוֹר אֶתְּךָ גֵר וְעָשָׂה פֶסַח לִיקְוֹן הַמֹּזֵל לוֹ כָּל־זָכָר וְאַזְ יִקְרַב לַעֲשֹׂתוֹ וְהָיָה כְּאַזְרַח הָאָרֶץ וְכָל־עֶרְלָ לֹא־יֹאכֹל בּוֹ:

Shemot 12

⁴³God said to Moshe and Aharon: This is the law of the Pesah-offering: No foreigner may eat of it...

⁴⁸If a resident-alien shall reside with you, and he shall make a Pesah-offering to God, he shall circumcise every male and then he is permitted to draw near to make it; then he will be like the native born. But any uncircumcised man may not eat of it.

מכילתא דרבי ישמעאל בא - מסכתא דפסחא פרשה טו

כל בן נכר לא יאכל בו אחד ישראל משומד ואחד גוי במשמע שנ' כל בן נכר ערל לב [וערל בשר לא יבוא
אל־מקדשי לכל־בן־נָכָר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:] (יחזקאל מד ט):

Mekhilta de-Rabbi Yishmael Bo, Massekhata de-Pisha 15

“No foreigner may eat of it”: This includes both the Jewish apostate and the Gentile, as it says:

“Any foreigner who is of uncircumcised heart or uncircumcised flesh shall not come into my sanctuary, this is with respect to any foreigner who is in the midst of the Israelites.” (Yehezkel 44:9)



ספר החינוך מצוה יד

שלא נאכיל מן הפסח לגר ותושב

שלא להאכיל מבשר הפסח לגר ולתושב, שנאמר [שמות י"ב, מ"ה] תושב ושכיר לא יאכל בו. והתושב הוא אדם מן האומות שקיבל עליו שלא לעבוד עבודה זרה ואוכל נבילות. ושכיר הוא גר שמל ולא טבל, שכן פירשו חכמים זכרונם לברכה.

משרשי מצוה זו, מה שכתבנו באחרות לזכור יציאת מצרים. ובעבור שקרבן זה לזכר חירותנו ובואנו בברית נאמנה עם השם יתברך, ראוי שלא יהנו בו רק אותם שהשלימו באמונה, והם ישראלים גמורים, ולא אלו שעדיין לא באו בברית שלם עמנו. וענין הרחקת הערל מאכילתו, גם כן מזה השורש.

Sefer HaHinukh #14, Spain, 13th c.

We must not feed the Pesah-offering to a resident alien...

The basis for this *mitzvah* is...because this sacrifice is a memorial of our freedom and our entrance into a faithful covenant with God, and therefore it is appropriate that only those complete in that faith, i.e. bona fide Jews, should take part in it, as opposed to those who have not yet entered into a complete covenant with us. And the distancing of the uncircumcised from eating the Pesah-offering is for the same reason.

B. Is Matzah Different?

מכילתא דרבי שמעון בר יוחאי פרק יב

כל בן נכר לא יאכל בו מה אני צריך והלא כבר נאמר וכל ערל לא יאכל בו (פמ"ח) מה ת"ל כל בן נכר לא יאכל בו זה ישראל משומד שעבד ע"ז...לא יאכל בו בו אינו אוכל אבל אוכל הוא במצה ובמרור.

Mekhilta de-Rabbi Shimon b. Yohai 12:43

"No foreigner may eat of it": Why is this verse needed? Doesn't it already say "But any uncircumcised man may not eat of it?" Rather, this verse refers to a Jewish apostate who engaged in foreign worship..." He does not eat of it"—Of *it* he does not eat, but he eats of *matzah* and *maror*.

רמב"ם הלכות קרבן פסח פרק ט הלכה ח

ערל שאכל כזית מבשר הפסח לוקה שנאמר כל ערל לא יאכל בו, בו הוא שאינו אוכל אבל אוכל הוא מצה ומרור, וכן מותר להאכיל מצה ומרור לגר תושב ולשכיר.

Rambam Korban Pesah 9:8

If an uncircumcised man ate an olive's worth of the flesh of the Pesah-offering, he violates a Biblical commandment, as it says: "Any uncircumcised man may not eat of it." But it is only of *it* that he does not eat, but he eats of *matzah* and *maror*. So too, it is permitted to feed *matzah* and *maror* to a resident alien and a hired worker.



תוספות פסחים כח:

כל ערל לא יאכל בו וכל בן נכר לא יאכל בו הוא אינו אוכל אבל אוכל הוא במצה ומרור - תימה גבי בן נכר שהוא מומר אמאי איצטריך קרא פשיטא שחייב לאכול מצה דהא חייב בכל מצות האמורות בתורה ואי קמשמע לן דמצא אכיל מצה אף על גב דאסור בפסח הא נמי פשיטא דאטו מצה קדושה אית בה וי"ל דאיצטריך להיכא דנשחט הפסח כשהיה מומר ועשה תשובה דאף על גב דלא אכיל בפסח דאין נאכל אלא למנויו מכל מקום חייב לאכול מצה ומרור.

ספר טעמי המצוות לר' מנחם הבבלי, המאה ה"ז, ארץ ישראל

שלא להאכיל למשומד קרבן פסח שנאמר כל בן נכר לא יאכל...

* ובימי חרפי ראיתי אנשי מעשה ז"ל נזהרים שלא לתת מצה לישמעאלים בפסח והיו מפייסים אותם במעות.

Ta'amei HaMitzvot, R. Menahem HaBavli, Eretz Yisrael, 16th c.

That one may not feed the Pesah—offering to a Jewish apostate, as it says: “No foreigner shall eat...”

*In my youth, I saw pious people who were very careful not to give *matzah* to Muslims/Arabs on Pesah, and they would appease them by giving them money.

ט"ז אורח חיים סימן קסז

וכן ראיתי רבים נוהגים נזהרים מזה בפסח.

Taz OH 167, R. David Halevi, Poland, 17th c.

So too have I seen many who are careful about this on Pesah.

כף החיים או"ח קסו:קמ

ואני שמעתי מעשה נורא ע"ז כי בימי הרב משה חיים ז"ל זקנו של מהרי"ח ז"ל בעל המחבר בן יהודע רב פעלים וכו' שזימן ישראל בפסח את עכו"ם א' שהיה שכינו והאכילו מצה על שלחנו ואח"כ ספר זה לפני הרב משה חיים ז"ל ואמר לו שיזהר ממנו בזאת השנה כי אפשר שיזיקנו נזק גדול ויהי היום וישראל יושב ובא העכו"ם ההוא וחברו שלופה בידו ונעשה לו נס וברח מפניו ר"ל:

Kaf HaHayyim OH 166:140, R. Ya'akov Hayyim Sofer, Iraq/Eretz Yisrael, 19th–20th c.

And I heard a terrible story that happened in the days of R. Moshe Hayyim, the grandfather of R. Yosef Hayyim [the Ben Ish Hai]. A Jew invited a Gentile neighbor over for Pesah and fed him *matzah* at his table and then related this to R. Moshe Hayyim. He told the man that he should beware this man that year, for he might cause him significant damage. Indeed, one day, the Jew was sitting and the Gentile game with a drawn sword. Only because of a miracle did he manage to run away.

אורח נאמן או"ח קסז:צב, ר' אברהם איערבאך, פולין/ארץ ישראל, המאה ה"ט-כ'

ואני שמעתי ג"כ בכעין זה שפעם א' בעת פתיחת הדלת שנוהגין לפתוח בעת אמירת שפוך חמתך נכנס כלב להבית ולקח בעה"ב חתיכת מצה ונתן להכלב ואמר הא לך ג"כ מהמצה שאכלנו, ולא עבר אותו הלילה והבעה"ב התחיל לנבוח ככלב ויצא מדעתו עד שמת בעונו רח"ל...

II. Inviting a Gentile for a Yom Tov Meal

A. Yom Tov can only be suspended for internal Jewish needs

שמות יב:טז

וּבַיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא-קֹדֶשׁ וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל-מְלָאכָה לֹא-יַעֲשֶׂה בָהֶם אִךְ אֲשֶׁר יֹאכֵל לְכָל-נֶפֶשׁ הוּא לִבְדּוֹ יַעֲשֶׂה לָכֶם:

Shemot 12:16

On the first day [of Pesah], it shall be a proclaimed holy day, and on the seventh day, a proclaimed holy day shall it be for you. No labor shall be performed on them, save for that which shall be fed to each *nefesh*, that alone shall be performed for you.

מכילתא דרבי ישמעאל בא - מסכתא דפסחא פרשה ט

אך אשר יאכל לכל נפש וגו'. שומע אני אף נפשות בהמה ונפשות אחרים במשמע תלמוד לומר לכם לכם ולא לבהמה לכם ולא לאחרים דברי ר' ישמעאל, רבי יוסי הגלילי אומר אך אשר יאכל לכל נפש אף נפשות בהמה במשמע משמע מביא נפשות בהמה ומביא נפשות אחרים תלמוד לומר אך חלק. ר"ע אומר אך אשר יאכל לכל נפש אף נפש בהמה במשמע משמע מביא נפש בהמה ומביא נפשות אחרים ת"ל לכם לכם ולא לאחרים מה ראית לחלוק. שאתה מוזהר על הבהמה ואי אתה מוזהר על הגוי:

תלמוד בבלי ביצה כא.-כא:

...רבי עקיבא אומר: אפילו נפש בהמה במשמע, אם כן, מה תלמוד לומר לכם - לכם ולא לנכרים. ומה ראית לרבות את הכלבים ולהוציא את הנכרים - מרבה אני את הכלבים שמזונותן עליך, ומוציא אני את הנכרים - שאין מזונותן עליך. ...
...אמר רבי יהושע בן לוי: מזמנין את הנכרי בשבת, ואין מזמנין את הנכרי ביום טוב, גזרה שמא ירבה בשבילו. רב אחא בר יעקב אמר: אפילו בשבת נמי לא, משום שיורי כוסות. ...

Talmud Bavli Beitzah 21a-b

...R. Akiva says: Even the *nefesh* of an animal is included. So why did the Torah say “for you?” “For you” and not for the Gentiles. Why would dogs [and domesticated animals more generally] be included [among those for whom food can be prepared] while Gentiles would be excluded from this category? [The permission to cook] encompasses dogs [and domesticated animals] because you are responsible to feed them, whereas it does not include Gentiles, because you are not responsible to feed them...

...Said R. Yehoshua b. Levi: One may invite a Gentile over for Shabbat, but one may not invite a Gentile over for Yom Tov, lest one increase the amount of food one is cooking on their account.

B. Workarounds and Reconceptualizations to enable Jewish—Gentile interaction on Yom Tov

תלמוד בבלי ביצה כא:

מרימר ומר זוטרא כי הוה מקלע להו נכרי ביום טוב אמרו ליה: אי ניחא לך במאי דטריחא לך - מוטב, ואי לא - טריחא יתירא אדעתא דידך לא טריחין.

Talmud Bavli Beitzah 21b

When a Gentile would happen upon the homes of Mereimar and Mar Zutra on Yom Tov, they would say to him: If you are fine with what we have already prepared, great; if not, we cannot go to any further trouble on your account.

רא"ש מסכת מועד קטן פרק ב

ולי נראה דאף ביום טוב מותר שיאכל עמו שלא אסרו חכמים אלא לזמן את הנכרי שהוא רוצה לכבדו ומרבה מנות בשבילו אבל אם יש לישראל עבדים ושפחות נכרים אוכלים עמו ביום טוב ולא ראינו מי שנזהר מזה גם שליח נכרי שנשתלח לישראל אוכל עמו בבית ביום טוב:

Rosh, Mo'ed Katan 2, R. Asher b. Yehiel, Germany/Spain, 13th-14th c.

...the Sages only forbade inviting a Gentile whom one wants to honor and therefore increases the number of dishes on his account. But if a Jew has Gentile servants, they eat with him on Yom Tov. We have never seen anyone concerned about this. Also, if a Gentile emissary was sent to the Jew, one may eat with him on Yom Tov.

בית הבחירה (מאירי) ביצה כא:

וטעם איסור הכנה לגוים מצד שהיא מלאכה ואין לנו בה צורך אוכל נפש הואיל ואין מזונותם עלינו שהרי סתם גוים האמור בתלמוד פירשו בבעלי האמונות הקדומות בעבודת האלילים

Beit Habehirah, Beitzah 21b, R. Menahem Hameiri, Provence, 13th-14th c.

The reason it is forbidden to prepare food for Gentiles on Yom Tov is because this is a forbidden labor and it fulfills no basic food need, since we are not responsible to feed them, since the default Gentile referred to in the Talmud is a member of one of the ancient idolatrous faiths...

III. Members' Night Open House in Mandatory Palestine

דאר היום, 4.24, עמוד 4

ואחרי הנכרות ואחריהן מר גריבס.
כא"א מהאורחים קבל הגדה בתרגום
אנגלי, הרב הסביר לאורחים כי במשך
כל זמן אמירת ההגדה א"א לו להסית
את דעתו ולשוחח אתם משום שזוהי
חובת הערב ואתם הסליחה.
האורחים ישבו בכבוד ראש בזמן
אמירת ההגדה, ולפרקים מסר להם הרב
באורים על שרשי המנהגים השונים של
הסדר ופרטים על המסורת של הסדר.
במשך זמן הסעודה החלפי שיחות
ידידותיות שונות בין הרב ובני
ביתו האורחים.

ליל הסדר בבית הרב הראשי

כפי שכבר הודענו, הוזמנו לליל
הסדר בבית הרב הראשי הר"ג ראי
קוק, ה"ה מר סמורס מישל ירושלם, מה
גריבס כתבו של ה"מימס" במורה
הקדוב, העלמה בתו של לורד קרוון וזיר
החצון הבריטני והעלמה בתו של
סיר ליגידס מהזרת הכריטית.

בשעה 8.30 באו האורחים ונתקבלו
בכבוד הראוי להם ע"י הרב הראשי ובני
ביתו. הסדר התחיל והאורחים הוזמנו
אל השלחן, ה" סמורס ישב ע"י הרב

בשעה 11 אחרי גמר הסעודה

בשעת הפרידה, קם הרב וישא לפנייהם
מנאם קצת ארוך שתורגם ע"י מר יוסף
ליוואי, מהשלמון המחוזי, שבא
ביחד עם האורחים והיה בין המסובים
אל הסדר. בנאמנו באר הרב לאורחים כי
יתכן המאורע הגדול שהוא מיוחד
בעיקרו לחרות עם ישראל ויציאתו

וממצרים, הוא יחד עם זה גם המאורע הכללית, ואשר החלק היותר נאור
היותר גדול לאנושיות הכללית, אשר מהמין האנושי כבר התחיל להיות יונק
משפע האורה שיצא לעולם ע"י תופעת אמנו, ואנו בטוחים כי ההשפעה הזאת
עם ישראל ותורתו בעולם נפתח מעין חלך וגדול ותנצח את כל
וגדול להרמת התרבות האנושית והמפריעים העצורים בעדה.

Doar Hayom, 4/24/1924, p. 4

Seder Night at the Chief Rabbi's Home

...The Chief Rabbi, R. Kook, invited to his home Mr. Ronald Storrs, the governor of Jerusalem...

The guests arrived at 8:30 and were welcomed with all due honor by the Chief Rabbi and his family. The Seder began and the guests were invited to the table...They each received a *haggadah* with an English translation. The Rabbi explained to the guests that for the entire duration of the recitation of the *haggadah* it would not be possible for him to be distracted and to engage in conversation with them, because such was the evening's statutory requirement and he begged their forgiveness.

The guests sat respectfully during the recitation of the *haggadah*, and from time to time, the Rabbi offered explanations about the origins of the various customs of the Seder along with other details about the Seder traditions.

During the meal, there was friendly conversation between the Rabbi, his family and the guests.

At 11, after the meal was finished and it was time to depart, the Rabbi got up and gave a somewhat lengthy speech...The Rabbi explained to the guests that the essence of this historic event, a special moment of freedom for the Jewish people and its exodus from Egypt, was at the same time the most significant event in the history of humanity writ large. On account of the abundant light that came into the world when Israel and its Torah appeared, the great wellspring of general human culture began to flow forth, and the most enlightened portion of humanity had already begun to draw inspiration from it. We are certain, he said, that this influence will continue to grow and expand, ultimately being victorious over all destructive forces impeding it.



ובהיות שבין כל העמים הנאורים
ישתכחז את ערכה הגדול של האורה
והנובעת מהתנ"ך, שהיא כלה אחוזה
וקשורה בשורש המקורי של המאורע
הגדול אשר לערב הזה של יציאת
ישראל ממצרים בגלוי שכינה— יש לעם
והברימי יחס יותר אהוד ויותר מלבב,
וע"כ חושב אני לי לענג גדול כי
גתכבדתי שבנים חשוכים מהעם
והברימי הנם מסיבים על שלחני בעיר
הקדש ירושלם בערב הגדול הזה.
האורחים קבלו את המנאם בענג
וגדול ובמחיאת-כפים סוערת וממושכת.

אח"כ קם מר ספורס וענה במנאם
מענין, שהתחיל בהכרת תודה בשמו
ובשם האורחים להרב ומשפחתו על
הכבוד והענג שנחלק להם, ואמר כי
המאורע הזה, לשבת אל שלחן הרב
הראשי בירושלם כליל הסדר, נחשב
גם אצלם למאורע הסתורי שיוזכרוהו
הרב, והדברים הנשגבים ששמעו
מהרב הראשי ע"ד תכן הערב הם דברים
המעירים בהם רגשי כבוד מרובים,
וכלנו מתאחדים בצפיה שמציון תצא
תורה וכו' להצלחת האנושיות כלה.

And since it is the case that, among all the enlightened nations who have recognized the great value of the Biblical light—which is entirely anchored in the manifestation of the Divine Presence through this evening's unique event of the Exodus—the British people have a particularly heartfelt and intense connection to it, I consider it an immense pleasure and honor that sons of the British people are sitting at my table in the holy city of Jerusalem on this significant evening.

The guests received the speech with great joy and sustained and uproarious applause. Afterwards, Mr. Storrs got up and answered with a speech of his own, which began with gratitude to the Rabbi and his family on behalf of himself and his guests for the honor that had been bestowed upon them. He said that this event—to sit at the table of the Chief Rabbi in Jerusalem on the night of the Seder was, for them as well, a historic event that they would long remember. And that the lofty words they had heard from the Chief Rabbi with respect to the substance of this evening stirred up intense feelings of honor and that we are all united with the anticipation that "The Law will go forth from Zion and the word of the Lord from Jerusalem" with the purpose of advancing all of mankind.

IV. Telling the Story In the First Person

משנה פסחים י

ולפי דעתו של בן אביו מלמדו מתחיל בגנות ומסיים בשבח ודורש מארמי אובד אבי עד שיגמור כל הפרשה כולה:

Mishnah Pesahim 10

According to the knowledge of the child, so the parent instructs...expounding from “My father was a wandering Aramean” until the end of the section.

דברים כו

⁵ וְעַתָּה וְאַמְרַתְּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲרַמִּי אֲבִי וַיֵּרֶד מִצְרַיִם וַיְגַר שָׁם בְּמִתִּי מֵעֹט וַיְהִי־שָׁם לִגְדֹל עָצוֹם וְרַב: ⁶ וַיֵּרְעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרִים וַיַּעֲבֹדוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבָדָה קָשָׁה: ⁷ וַנִּצְעַק אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קִלְנוֹ וַיֵּרָא אֶת־עֲבָדָיו וְאֶת־עַמְלָנוּ וְאֶת־לִחְצָנוּ: ⁸ וַיּוֹצֵאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה וּבְזֵרַע נְטוּיָה וּבְמַהֲרָא גָדֹל וּבְאֵתוֹת וּבְמִפְתָּיִם: ⁹ וַיְבָאֵנוּ אֶל־הַמִּקְדָּשׁ הַזֶּה וַיִּתֵּן־לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ זָבֶת חֶלֶב וְדָבָשׁ:

Devarim 26:5-9

⁵You shall then recite as follows before the LORD your God: “My father was a fugitive Aramean. He went down to Egypt with meager numbers and sojourned there; but there he became a great and very populous nation. ⁶The Egyptians dealt harshly with us and oppressed us; they imposed heavy labor upon us. ⁷We cried to the LORD, the God of our fathers, and the LORD heard our plea and saw our plight, our misery, and our oppression. ⁸The LORD freed us from Egypt by a mighty hand, by an outstretched arm and awesome power, and by signs and portents. He brought us to this place and gave us this land, a land flowing with milk and honey.

דברים ו

²⁰ כִּי־יִשְׁאַלְכֶּם בְּנֵיךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר מָה הָעֲדוֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם: ²¹ וְאַמְרַתְּ לִבְנֵיךָ עֲבָדִים הָיִינוּ לַפְרֹעָה בְּמִצְרַיִם וַיֹּצִיאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה: ²² וַיִּתֵּן יְהוָה אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים גְּדֹלִים וְרָעִים בְּמִצְרַיִם בְּפָרְעָה וּבְכָל־בֵּיתוֹ לְעֵינֵינוּ: ²³ וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן הַבִּיא אֹתָנוּ לָתֵת לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבוֹתֵינוּ: ²⁴ וַיֹּצִיֵנוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לִּירְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל־הַיָּמִים לְחַיֵּינוּ כְּתוּב הַזֶּה: ²⁵ וַיִּצְדָּקָה תְהִיָּה־לָנוּ כִּי־נִשְׁמָר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כְּאֲשֶׁר צִוָּנוּ:

Devarim 6:20-25

²⁰When, in time to come, your children ask you, “What mean the decrees, laws, and rules that the LORD our God has enjoined upon you?” ²¹you shall say to your children, “We were slaves to Pharaoh in Egypt and the LORD freed us from Egypt with a mighty hand. ²²The LORD wrought before our eyes marvelous and destructive signs and portents in Egypt, against Pharaoh and all his household; ²³and us He freed from there, that He might take us and give us the land that He had promised on oath to our fathers. ²⁴Then the LORD commanded us to observe all these laws, to revere the LORD our God, for our lasting good and for our survival, as is now the case. ²⁵It will be therefore to our merit before the LORD our God to observe faithfully this whole Instruction, as He has commanded us.”

Scan this code to access this source sheet online

